

MEZI VZKŘÍŠENÍM A NANEBEVSTOUPENÍM KRISTA

(ČSP) **Skutky 1:1–5**

1 První zprávu, ó Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš začal činit a učit, **2** až do dne, kdy byl vzat vzhůru, když skrze Ducha Svatého dal příkazy apoštolům, které si vyvolil. **3** Jim také po svém utrpení mnoha důkazy prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a říkal jim o Božím království. **4** A když s nimi jedl, nařídil jim, aby se nevzdalovali z Jeruzaléma, ale očekávali Otcovo zaslíbení — „které jste slyšeli ode mne, **5** neboť Jan křtil vodou, vy však po nemnohých těchto dnech budete pokřtěni v Duchu Svatém.“

- Ježíš se svým učedníkům ukazoval 40 dnů a mluvil s nimi o Božím království.
- Ne všechno bylo zaznamenáno (J 21:25 „Je ještě mnoho jiných věcí, které Ježíš učinil; kdyby se o každé zvlášť napsalo, myslím, že by celý svět neobsáhl knihy o tom napsané.“).
- Mnohá setkání byla velmi osobní ... a ne všichni se o nich zpočátku odvažovali mluvit ... ne všichni hned sami věřili tomu, co viděli ... prvním zprávám o vzkříšení nevěřili => první zprávy o vzkříšení jsou neuspořádané.

JEŽÍŠŮV POHŘEB A PŘÍPRAVY A SOBOTA

(ČSP) **Lukáš 23:50–56**

50 A hle, muž jménem Josef, člen rady^a muž dobrý a spravedlivý — **51** ten nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem — z židovského města Arimatie, který [také sám] očekával Boží království. **52** Ten přišel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. **53** Sňal je, zavínil do plátna a položil ho do hrobky vytesané ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. **54** Byl den přípravy a nastávala sobota. **55** Ženy, které s ním přišly z Galileje, ho doprovodily; viděly hrob i to, jak bylo jeho tělo uloženo. **56** Pak se vrátily a připravily vonné látky a oleje. V sobotu podle přikázání zachovaly klid.

ŽENY U HROBU

- Všechna čtyři evangelia začínají popisovat Ježíšovo vzkříšení ženami u hrobu.
- Časně ráno přišly k hrobu: Marie Magdalská, Marie – matka Jakubova a Josesova, Jana, Salome, a další ...
  - Matouš vzpomíná zvláště obě Marie ... Marek pamatuje k oběma Mariím ještě Salome ... Lukáš k nim pamatuje ještě Janu a „ostatní s nimi“ ... Jan zaznamenává osobní příběh Marie Magdalské.

NEJPRVE SE ŽENY SETKÁVAJÍ S ANDĚLY:

(ČSP) **Matouš 28:1–8**

1 Po sobotě, když už svítalo na první den týdne, přišla Marie Magdalská a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob. (Ostani zmiňují i další ženy, které šly s nimi, ale Marie) **2** A hle, nastalo veliké zemetřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něm. **3** Jeho vzhled byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. **4** Strachem z něho se strážci roztřáslí a zůstali jako mrtví. **5** Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte Ježíše, toho ukřižovaného. **6** Není zde, neboť byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na místo, kde ležel [Pán]. **7** A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen ¹z mrtvých¹; a hle, jde před vámi do Galileje, tam ho spatříte. Hle, řekl jsem vám to.“ **8** Rychle odešly od hrobky a se strachem i velikou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

- Učedníci, kteří šli do Emaus, mluvili o tom, co se stalo:

(ČSP) **Lukáš 24:22–23**

22 Některé z našich žen nás však ohromily. Byly zrána u hrobky, **23** a když nenalezly jeho tělo, přišly a říkaly, že měly dokonce vidění andělů, kteří řekli, že je živ.

PETR A JAN SE BĚŽELI PODÍVAT K HROBU

Lukáš píše:

(ČSP) **Lukáš 24:12**

12 Petr však vstal, běžel ke hrobce, naklonil se (nahlédl) dovnitř a spatřil jen plátna. I odešel domů v údivu nad tím, co se stalo.¹

Jan byl při tom:

(ČSP) **Jan 20:1–10**

1 Prvního dne týdne přišla Marie Magdalská časně ráno, ještě za tmy, ke hrobu a uviděla kámen odvalený od hrobu. **2** Běžela tedy a přišla k Šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ **3** Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. **4** Běželi oba spolu, ale ten druhý učedník běžel napřed, rychleji než Petr, a přišel ke hrobu první. **5** Naklonil se dovnitř a uviděl tam ležet plátna, ale dovnitř nevstoupil. **6** Potom přišel také Šimon Petr, který šel za ním. Vešel do hrobu a uviděl tam ležet lněná plátna, **7** avšak šátek, který byl na Ježíšově hlavě, neležel se lněnými plátny, nýbrž byl svinut zvlášť na jednom místě. **8** Potom vstoupil i ten druhý učedník, který k hrobu přišel první; i uviděl a uvěřil. **9** Neboť ještě neznali Písmo, že musí vstát z mrtvých. **10** Učedníci pak opět odešli domů.

- Petr a Jan zřejmě uvěřili už v prázdném hrobě – i když Pána zatím nespatriili.

PRVNÍ SE PÁN UKÁZAL MARIÍ MAGDALSKÉ

- Potvrzuje to Marek:

(ČSP) **Marek 16:9–11**

9 Ráno prvního dne týdne, když Ježíš vstal, ukázal se nejprve Marii Magdalské, od ní kdysi vyhnal sedm démonů. **10** Ona šla a oznámila to těm, kteří byli s ním a kteří teď plakali a truchlili. **11** A oni, když uslyšeli, že opět žije a že ho spatřila, neuvěřili.

Jan zaznamenává její osobní příběh:

- Marie pravděpodobně běžela za Petrem a Janem ke hrobu a pak:

(ČSP) **Jan 20:11–18**

11 Marie stála venku před hrobem a plakala. Jak plakala, naklonila se do hrobu **12** a uviděla dva anděly v bílém rouchu sedící na místě, kde leželo Ježíšovo tělo; jednoho u hlavy a druhého u nohou. **13** A ti jí řekli: „Ženo, proč pláčeš?“ Řekla jim: „Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili.“ **14** Když to řekla, otočila se dozadu a uviděla tam stát Ježíše; nevěděla však, že je to Ježíš. **15** Ježíš jí řekl: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ona mu v domnění, že je to zahradník, řekla: „Pane, jestliže tys ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu.“ **16** Ježíš jí řekl: „Marie!“ Ona se otočila a hebrejsky mu řekla: „Rabbuni“, což znamená „Učitelí“. **17** Ježíš jí řekl: „Ndrž se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke ¹svému¹ Otci. Jdi k mým bratřím a řekni jim: „Vystupuji k Otci svému i k Otci vašemu, k Bohu svému i k Bohu vašemu.“ **18** Marie Magdalská šla a zvěstovala učedníkům: „Viděla jsem Pána“, a oznámila jim to, co jí řekl.

- Je možné, že tam Marie nebyla sama ... ale že za ní šly i některé ženy, které s ní byly ráno u hrobu.
- S největší pravděpodobností byly některé ženy u hrobu dvakrát: poprvé, když objevují prázdný hrob, podruhé s Petrem a Janem.
  - Nejvíce patrné je to u Jana, na příběhu Marie Magdalské, která vidí prázdný hrob, zděšeně to běží říct Petrovi a poté, co Petr a Jan hrob opouští, stojí ona venku a pláče (mohly ji následovat i ostatní ženy).

PÁN SE UKÁZAL NĚKTERÝM ŽENÁM, KTERÉ NESLY ZPRÁVY UČEDNÍKŮM

- (Mohl by to být i jiný popis setkání s Marií Magdalskou a ženami, které šly za ní.)

(ČSP) **Matouš 28:9–10**

9 A [jak šly dát zprávu jeho učedníkům,] hle, Ježíš je potkal a řekl: „Budte pozdraveny!“ Ony přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. **10** Tehdy jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, aby odešli do Galileje; tam mě uvidí.“

PÁN SE UKÁZAL DVĚMA NA CESTĚ NA POLE

(ČSP) **Marek 16:12–13**

12 Potom (po Marii Magdalské a ženách) se v jiném způsobu ukázal dvěma z nich cestou, když šli na pole. **13** A oni odešli a oznámili to ostatním, ale ani těmto neuvěřili.

- (Je možné, že se jedná o stejné dva, kteří šli do Emaus.)

PÁN SE UKÁZAL DVĚMA NA CESTĚ DO EMAUS

- Tito dva již vědí, že ženy měly u hrobu vidění andělů a že někteří šli k hrobu.
- Emusy byly od Jeruzaléma 11 km (asi 3 hodiny cesty).

(ČSP) **Lukáš 24:13–35**

13 A hle, téhož dne šli dva z nich do vesnice jménem Emaus, vzdálené [sto] šedesát stadií od Jeruzaléma, **14** a rozmlouvali spolu o tom všem, co se přihodilo. **15** A stalo se, jak tak spolu rozmlouvali a probírali to, že se k nim přiblížil sám Ježíš a šel s nimi. **16** Ale jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali. **17** Řekl jim: „O jakých věcech to spolu cestou rozmlouváte?“ I zůstali stát zasmušilí. **18** Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo pobývá v Jeruzalémě a nedověděl se, co se v něm v těchto dnech stalo!“ **19** I řekl jim: „Co to je?“ Oni mu řekli: „To s Ježíšem Nazaretským, který byl muž prorok mocný v činu i slově před Bohem i přede vším lidem; **20** jak ho velekněží a naši vládci vydali k odsouzení na smrt a ukřižovali ho. **21** My jsme však doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale přes to všechno je to už třetí den od toho, kdy se to stalo. **22** Některé z našich žen nás však ohromily. Byly zrána u hrobky, **23** a když nenalezly jeho tělo, přišly a říkaly, že měly dokonce vidění andělů, kteří řekli, že je živ. **24** A někteří z těch, kteří byli s námi, odešli k hrobce a našli vše tak, jak řekly i ženy, jeho však nespátřili.“ **25** A on jim řekl: „Ó nerozumní a zpozdilého srdce, abyste věřili tomu všemu, co mluvili proroci! **26** Což to neměl Kristus vytrpět a vejít do své slávy?“ **27** A začal od Mojžíše a od všech proroků a vysvětlil jim ve všech Písmech to, co o něm bylo napsáno. **28** Přiblížili se k vesnici, kam šli, a on si počínal, jako by chtěl jít dál. **29** Oni však na něho naléhali slovy: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se již nachýlil.“ I vstoupil, aby s nimi zůstal. **30** A stalo se, když s nimi zaujal místo u stolu, že vzal chléb, požehnal, rozlomil a podával jim. **31** Vtom se jim otevřely oči a poznali ho; ale on se pro ně stal neviditelným. **32** A řekli si spolu: „Což v nás srdce nehořelo, když k nám na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ **33** A v tu hodinu vstali, vrátili se do Jeruzaléma a našli shromážděných těch jedenáct i ty, kteří byli s nimi, **34** a ti jim říkali, že Pán byl skutečně probuzen z mrtvých a ukázal se Šimonovi. **35** A oni vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat při lámání chleba.

PÁN SE UKÁZAL PETROVI

- Když se učedníci vrátili z Emaus, dozvěděli se, že se Pán ukázal Petrovi.
- Stalo se to dříve, než se ukázal jim. Ale jak se to stalo, o tom nemáme záznam.

(ČSP) **Lukáš 24:34**

34 ... Pán byl skutečně probuzen z mrtvých a ukázal se Šimonovi.

Zmiňuje to i Pavel:

(ČSP) **1 Korintským 15:5**

5 zjevil se Kéfovi a potom Dvanácti.

PÁN SE UKÁZAL UČEDNÍKŮM

- Stalo se to, když mluvili s těmi, kteří se vrátili z Emaus.
- Marek vzpomíná, že byli u stolu – asi večeřeli.

(ČSP) **Lukáš 24:36–49**

36 Zatímco o tom mluvili, postavil se on uprostřed nich ¹a řekl jim: „Pokoj vám.“ **37** Vyděsili se a vystrašení se domnívali, že vidí ducha. **38** Řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti? **39** Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ **40** ¹A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy. **41** Když tomu ještě pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ **42** Podali mu kus pečené ryby [a plást medu]. **43** Vzal si a pojedl před nimi. **44** Řekl jim: „To jsou ta má slova, která jsem k vám mluvil, když jsem byl ještě s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v prorocích a Žalmech.“ **45** Potom otevřel jejich mysl, aby rozuměli Písmu, **46** a řekl jim: „Tak je napsáno, že Kristus měl trpět a třetího dne vstát z mrtvých; **47** a na základě jeho jména má být všem národům vyhlášeno pokání k odpuštění hříchů, počínajíc od Jeruzaléma. **48** Vy [jste] svědky těchto věcí. **49** A ¹hle, já na vás posílám zaslíbení mého Otce; vy však zůstaňte ve městě, dokud nebudete oblečeni mocí z výsosti.“

- Jan k tomu dodává (- podle historika Eusebia Jan sepsal své evangelium poté, co přečetl a potvrdil Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium):

(ČSP) **Jan 20:21–23**

21 ¹Ježíš jim opět řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, i já posílám vás.“ **22** Po těchto slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. **23** Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

- Což je Janovo téma.

PÁN SE UKÁZAL TOMÁŠOVI (A SPOLU SNÍM I OSTATNÍM UČEDNÍKŮM)

(ČSP) **Jan 20:24–29**

24 Tomáš zvaný Didymos, jeden z Dvanácti, však nebyl s nimi, když Ježíš přišel. **25** Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však řekl: „Pokud neuvidím stopu hřebů v jeho rukou a nevložím svůj prst na místo hřebů a svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ **26** Po osmi dnech byli jeho učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi. Postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ **27** Potom řekl Tomášovi: „Vztáhni svůj prst sem a pohleď na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ **28** Tomáš mu odpověděl slovy: „Můj Pán a můj Bůh.“ **29** Ježíš mu řekl: „Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

- Tomáš s učedníky nebyl, když se jim ukázal ten večer v Jeruzalémě.
- Jemu se ukázal až při dalším navštívení po osmi dnech – to bylo zřejmě již v Galileji.
  - Cesta do Galileje trvá pohodlnou denní chůzí právě 6-8 dnů.
  - Jan navazuje setkáním u Galilejského jezera.
  - Matouš i Marek zmiňují příkaz andělů i samotného Pána, kdy jim po ženách posílá příkaz, aby šli do Galileje, kam je předejde. U Lukáše čteme:

(ČSP) **Lukáš 24:6**

6 ... Vzpomeňte si, jak k vám mluvil, když byl ještě v Galileji, ...

- V Galileji toho nejvíc prožili a slyšeli – mají se vrátit na známá místa. Aby se tam vzpomínky spojily s novým posláním (viz. např. zázračný rybolov na začátku i na konci.)

PÁN SE UKÁZAL UČEDNÍKŮM U TIBERIADSKÉHO (GALILEJSKÉHO) JEZERA

- K tomu Jan dodává:

(ČSP) **Jan 21:14**

14 To se již potřetí Ježíš zjevil ¹svým učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

- Stalo se to takto:

(ČSP) **Jan 21:1–25**

1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: **2** Šimon Petr, Tomáš zvaný Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a další dva z jeho učedníků byli spolu. **3** Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Řekli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli a vstoupili do lodi. Ale oné noci neulovili nic. **4** Když nastalo jitro, postavil se Ježíš na pobřeží, ale učedníci nevěděli, že je to on. **5** Ježíš jim řekl: „Děti, máte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Ne.“ **6** On jim řekl: „Hodte síť na pravou stranu lodi a naleznete.“ Hodili ji tedy a už ji nemohli utáhnout pro spoustu ryb. **7** Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán.“ Když Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, převázal si plášť, neboť byl nahý, a vrhl se do moře. **8** Ostatní učedníci přijeli na lodi, neboť nebyli od země daleko, jen asi dvě stě loktů, a vlekli síť plnou ryb. **9** Když vystoupili na zem, uviděli žhavé uhlí a na něm položenou rybu a chléb. **10** Ježíš jim řekl: „Přineste něco z těch ryb, které jste právě chytili.“ **11** Šimon Petr vystoupil a vytáhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři. I když jich bylo tak mnoho, síť se neroztrhla. **12** Ježíš jim řekl: „Pojďte posnídat.“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. **13** Ježíš přistoupil, vzal chléb a dával jim; podobně i rybu. **14** To se již potřetí Ježíš zjevil ¹svým učedníkům po svém zmrtvýchvstání. **15** Když posnídali, řekl Ježíš Šimonu Petrovi: „Šimone Janův, miluješ mne více než tito?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky.“ **16** Řekl mu opět podruhé: „Šimone Janův, miluješ mne?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé ovce.“ **17** Řekl mu potřetí: „Šimone Janův, máš mě rád?“ Petr se zarmoutil, že mu potřetí řekl: „Máš mě rád?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce. **18** Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses opásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš své ruce a jiný tě opáše a povede, kam nechceš.“ **19** Toto řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. Po těchto slovech mu řekl: „Následuj mne.“ **20** Petr se obrátil a uviděl, jak za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval a který se také při večeři naklonil k jeho prsům a řekl: „Pane, kdo je ten, který tě zrazuje?“ **21** Když jej Petr uviděl, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s tímto?“ **22** Ježíš mu řekl: „Jestliže chci, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, co je ti po tom? Ty mne následuj.“ **23** A tak se mezi bratry rozšířilo to slovo, že onen učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, nýbrž: „Jestliže chci, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, co je ti po tom?“ **24** To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a víme, že jeho svědectví je pravdivé. **25** Je ještě mnoho jiných věcí, které Ježíš učinil; kdyby se o každé zvlášť napsalo, myslím, že by celý svět neobsáhl knihy o tom napsané. [Amen.]

PÁN SE UKÁZAL UČEDNÍKŮM NA HOŘE V GALILEJI

(ČSP) **Matouš 28:16–20**

16 Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kterou jim Ježíš určil. **17** Když ho spatřili, poklonili se [mu]; ale někteří pochybovali. **18** Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. **19** Jděte ¹tedy a čiňte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého **20** a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. ¹Amen.“

- Pokud to byla hora, kde kdysi vyslechli Kázání na hoře, dává to hlubší smysl.

(ČSP) **Marek 16:15–18**

15 A řekl jim: „Jděte do celého světa a vyhlašte evangelium všemu stvoření. **16** Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen. **17** Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět demony, budou mluvit ¹novými¹ jazyky, **18** budou brát hady ¹do rukou¹ a vypijí-li něco smrtelného, nijak jim to neublíží. Na nemocné budou vzkládat ruce a budou se mít dobře.“

PRAVDĚPODOBNE NĚKDY V PRŮBĚHU 40 DNŮ SE ZJEVIL VÍCE NEŽ 500 BRATŘÍ NAJEDNOU

(ČSP) **1 Korintským 15:6**

6 Dále se zjevil více než pěti stům bratří najednou; většina z nich doposud žije, někteří však již zemřeli.

POZDĚJI SE MUSELI VRÁTIT DO JERUZALÉMA, KDE MĚLI VYČKAT NA OTCOVO ZASLÍBENÍ

- O tom, po jaké době se vrátili zpátky do Jeruzaléma, nevíme. Čteme jen o čtyřicátém dni:

(ČSP) **Lukáš 24:50–53**

50 Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl své ruce a požehnal jim. **51** A stalo se, když jim žehnal, že se od nich vzdálil ¹a byl nesen vzhůru do nebe¹. **52** A ¹když se mu poklonili,¹ s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma **53** a byli stále v chrámě, chválili Boha a dobrořečili mu.[Amen.]

- Betanie byla malá vesnička, postavená na východní straně Olivové hory asi 3 kilometry od Jeruzaléma. Žila tam Marie a Marta a jejich bratr Lazar, kterého Ježíš vzkřísil z mrtvých ... V domě Šimona Malomocného v Betanii byl Ježíš pomazán vzácným olejem ke svému pohřbu ... V Betanii na Olivové hoře často nocoval v době své služby v Jeruzaléme ... Bylo to místo jeho přátel a domova, kam se Ježíš rád vracel – snad proto se tam Ježíš ještě jednou rozhodl vrátit, na své cestě domů – do věčného nebe.
- A právě někde tam, na Olivové hoře (kde stojí Betanie), byl Ježíš před jejich zraky vzat vzhůru.
- V knize Skutků to Lukáš popisuje podrobněji:

(ČSP) **Skutky 1:6–12**

6 Když se tedy sešli, tázali se ho: „Pane, v tomto čase obnovíš království pro Izrael?“ **7** Řekl jim: „Nepřisluší vám poznat časy a doby, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci, **8** ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“ **9** Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. **10** A když se upřeně dívali do nebe, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílých šatech **11** a řekli: „Muži galilejští, co tu stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru¹do nebe¹, přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe.“ **12** Potom se vrátili do Jeruzaléma z hory nazývané Olivová, která je blízko Jeruzaléma, ve vzdálenosti sobotní cesty.

- Marek k tomu dodává:

(ČSP) **Marek 16:19**

19 Potom, když jim to pověděl, byl Pán ¹Ježíš¹ vzat vzhůru do nebe a posadil se po pravici Boží.